# Comunicatul Mitropolitului Serafim al Pireului față de recunoașterea „autocefaliei” ucrainene

## Comunicat

„Este o nebunie faptul că smerenia mea, care sunt singurul care am depus în Sinodul extraordinar de ieri al Ierarhiei pe tema crizei ucrainene un memoriu de multe pagini care a fost deja publicat pe 12/9/2019 cu titlul: *Chestiunea ucraineană. Adevărata considerație canonică. Constatare. Soluție* în procesele verbale ale Ierarhiei și am vorbit destule ore despre esența canonică a subiectului, analizând memoriul de mai sus, și am demontat, prin recursul la sfintele canoane și la rânduiala canonică, concluzia neîntemeiat și perimat canonic al Comisiei sinodale pe probleme de drept canonic, pe care l-a adoptat deplin Preafericitul Arhiepiscop Ieronim al Atenei și a toată Grecia în Ierarhie și îndeosebi faptul că Patriarhul Ecumenic așa-zicând are, potrivit canoanelor 9 și 17 ale Sinodului IV Ecumenic, prerogativa „recursului” din partea arhiereilor din toate celelalte medii bisericești, deși acest lucru evident nu e valabil pentru că aceste canoane conferă jurisdicție corespunzătoare Exarhului Diocezei (astăzi Întâistătătorul fiecărui Sinod Patriarhal complet) și Patriarhului Ecumenic, Sfântul Sinod al VI-lea Ecumenic,validând în mod specific și nominal canoanele Sinodului din Cartagina, a rezolvat pentru totdeauna acest subiect. Prin urmare, am clarificat în Sinodul Ierarhiei că Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice a anulat, fără a avea aptitudinea și competența, deciziile finale și definitive ale Sinodului Patriarhal al Bisericii Ruse asupra unor clerici de odinioară, care acum sunt deja laici, restabilindu-i și, prin urmare, deciziile respective sunt NULE pentru că au fost luate de un organ necompetent și, oricâtă vreme ar trece, vor rămâne NULE pentru că în Biserica lui Hristos nu operează situația *de facto*, ci numai *de jure*.

Aceasta induce drept consecință canonică legală faptul că așa-numitul „Sinod al unificării” este și el NUL pentru că a fost compus din persoane laice și, de aceea, acordarea regimului de autocefalie acestei structuri „bisericești” inexistente dovedește a fi NULĂ.
În urma acestor acte canonice evident nule, pe care unii se străduiesc să le impună prin recursul la robia otomană a Bisericii și la Rum Milliet, trecând sub tăcere rânduiala canonică a Bisericii Sfintelor Sinoade Ecumenice, am cerut din partea Sfântului Sinod al Bisericii Greciei convocarea unui Sinod Panortodox pentru soluționarea acestui subiect foarte dificil în care este implicată, din păcate, geopolitica și geostrategia prin acțiuni asupra tuturor Întâistătătorilor Bisericilor Ortodoxe.

În același timp, am învinuit Comisia sinodală pentru relații inter-ortodoxe și inter-creștine pentru că nu a prezentat nici un referat Sinodului permanent, Preafericitului Președinte și Ierarhiei Bisericii Greciei  despre opiniile cu privire la subiectul celorlalte Biserici Ortodoxe Autocefale și o evaluare preventivă a consecințelor eventuale pentru unitatea Bisericii, întreruperea comuniunii cu Biserica Rusiei și recunoașterea de către ea a vechilor-calendariști din Grecia.

Concomitent, am răspuns Președintelui Comisiei pe drept canonic că Mitropolitul Onufrie nu a avut nici o posibilitate să conlucreze cu așa-numitul „Sinod al unificării”, după cum nu ar fi avut Preafericitul Arhiepiscop al Atenei să conlucreze cu autointitulatul „Arhiepiscop de Atena” Partenie Vezirea, diacon caterisit din Biserica Greciei. Prin urmare, doar eu am fost care am vorbit la esență și, din păcate, deoarece am plecat din Ierarhie văzând că s-a încheiat, nu am participat la alcătuirea Comunicatului și, poate din inadvertență, Comisia de presă formată din trei membri nu a clarificat faptul că opt sinodali au cerut amânarea luării unei decizii din cauza dificultății chestiunii și numai smerenia mea a cerut convocarea imediată a unui Sinod Panortodox la care Biserica Ortodoxă canonică a Mitropolitului Onufrie să aibă posibilitatea și răspunderea să-i pună în Biserică pe cei caterisiți, anatematizați și nehirotoniți din structurile schismatice ale Ucrainei și să aducă împăcarea în această țară mult încercată, cât timp se susține că este și absolut autonom de Biserica Rusă.

Prin urmare cele înregistrate nu redau adevărul pentru că niciodată nu a fost acceptată propunerea Preafericitului despre recunoașterea autocefaliei „Bisericii” nule și inexistente, care a fost creată în Ucraina, după cum a stabilit, spunând cu curaj că am fost chemați să recunoaștem acțiuni bisericești nule, care dizolvă

unitatea Bisericii și produc consecințe tragice, făcând previziuni despre ele de pe acum.
În încheiere, am declarat desigur că pentru acest subiect de natură administrativă, care nu este subiect de precizie (acrivie) ortodoxă despre credință, nu voi trece individual la orice acțiune de rupere a unității trupului Ierarhiei Bisericii Greciei, după cum aș fi procedat imediat pentru un subiect de comuniune ecumenistă, aplicând canonul 15 al Sinodului I-II pentru că aceasta ar fi constituit o acțiune negândită și antibisericească. Prin urmare protestez față de cele pe care comentariile de rea credință le-au scris pe motiv de proastă informare și ignorare a adevărului.
De altfel, oricine poate să cerceteze textul meu aferent din procesele verbale ale Ierarhiei de ieri a Bisericii Greciei…”

> *Mitropolitul Serafim de Pireu înfruntă decizia eronată a Sinodului grec cu privire la criza ucraineană*

A se vedea și:

> *Mitr. Serafim de Kitire: „Nu am luat nici o decizie. Trebuie să se facă din nou Sinod”*